

EL LLENGUATGE

Anar amb compte

Són ben usuals i conegudes de tothom les dues frases o expressions verbals *anar amb compte* i *tenir en compte*, el sentit de les quals no cal explicar. Tenint en compte que, en certs parlars, les preposicions *amb* i *en* solen tenir la mateixa pronúncia, no és pas gens estrany que es produeixi sovint una confusió en l'escriptura d'aquestes frases, que es resol en les construccions errònies «anar en compte» i «tenir amb compte». Si molt convé, el paral·lelisme amb les frases equivalents del castellà, «ir con cuidado» i «tener en cuenta», pot ésser una guia eficaç.

Ni el Diccionari Fabra ni la Gran Enciclopèdia Catalana no atribueixen valor o categoria de locució a *anar amb compte* (verbal) ni a *amb compte* (adverbial), i es limiten a indicar les frases *Aneu amb compte* i *Vés amb compte* com a mers exemples de l'ús del substantiu *compte* significant «atenció, esment, cura». Però nosaltres no vacil·larem a admetre per

a la frase *anar amb compte*, al costat d'una anàlisi anàloga a la que fariem d'una frase com és ara *anar amb por*, que no és ni conté cap locució, una segona anàlisi segons la qual el conjunt *amb por* constitueix una locució adverbial, la qual, a més, essent tan habitualment i preferentment usada amb el verb *anar*, gairebé es pot dir que forma amb aquest verb una locució verbal. Aquesta doble estructura (profunda) de la frase es posa en relleu en la seva modificació adverbial. Efectivament, en textos del mateix Fabra trobem, d'una banda, l'exemple *anar amb un compte especial*, que correspon a la primera anàlisi, i, de l'altra, *amb molt amb compte*, que correspon a la segona. En conseqüència, doncs, que serien possibles dues sèries de solucions diferents: *anar amb molt de compte*, *amb poc de compte*, *amb més de compte*, *amb tant de compte*, etc., i *anar molt amb compte*, *poc amb compte*, *més amb compte*, *tan amb compte*, etc. Aquesta darrera frase, *anar tan amb compte*, potser suscitaria algun dubte: *tan* o *tant*? Però sembla ben clar que l'adverbi modifica la locució *amb compte* i no el verb. Dit altrament, la frase s'equipara a *anar tan de pressa* i no a *anar tant a la taverna*.

L'Enciclopèdia (el Fabra encara no) ja atribueix el valor de locució o frase feta a *tenir en compte*, que només sembla admetre un sol tipus de modificació adverbial: *tenir molt en compte*, *poc en compte*, *més en compte*, (no) *gens en compte*, etc.